

acceptere Regeringens Forslag, ikke heller dette Tings Forslag, men muligvis forsøge en Omlægning af Valgkredsene paa en tredje Maade. Herefter synes jeg, det er klart, at vi allerede ere førte fuldstændig fast, og at der ingen anden Vej er til nu at imødekomme det Retfærdighedskrav, adskillige Kredse her i Landet have paa Grund af Folkemængdens Tiltagen, end netop den Vej, som foreligger i Forslaget fra Landstinget, og jeg skal derfor anbefale dette til velvillig Overvejelse.

Angaaende Forslagets Enkeltheder skal jeg ikke udtale mig nærmere, men jeg skal dog anføre, at Forholdet er jo saaledes nu, at der i 5 Folketingsvalgkredse findes et Indbyggerantal af — jeg skal nævne det i fulde Tusiender — 35,000, 42,000, 65,000, 80,000 og 142,000. Hvis Landstingets Forslag skulde gaa igennem i den Form, det har, ville vi saa i alt 110 Kredse, altsaa, undtage vi den færreste Kreds, 109. Og Fordelingen af Indbyggerantallet vil da omtrent stille sig saaledes, at 15 Kredse ville have fra 12,000 til 16,000, 48 fra 16,000 til 20,000, 26 fra 20,000 til 24,000, 20 fra 24,000 til 28,000, 27 Tusinde og nogle Hundrede vil være det højeste Indbyggerantal, der vil komme i nogen Kreds, saa det kan dog ikke nægtes, at en saadan Forandring som denne, altsaa en saadan partiel Revision af Valgloven, er en betydelig Tilnærmelse til den Regel, som Grundlovens § 32 indeholder, og at man har gjort her et betydeligt Skridt henimod at søge at opfylde Grundlovens Bud, om det end er en midlertidig Foranstaltning. Men i saa Henseende maa det stærkt fremhæves, at denne midlertidige Foranstaltning har den store Fordel, at man ikke derved affærrer sig Vejen til at komme til det, som vi dog alle sammen anse for det heldigste, nemlig en Grundlovsforandring. Det er sikkert nok, at skulle vi have en Grundlovsforandring paa dette Punkt, ville vi blive nødt til at forøge Folketingsmedlemmernes Antal noget. Man vil ganske sikkert af rent praktiske Hensyn komme til at forøge det til noget, som netop 110, men videre behøver man saa ikke at gaa. Dette Forslag her præjudicerer altsaa ikke en Grundlovsforandring.

Der er særlig blevet fremsat nogle Bemærkninger med Hensyn til Forslagets § 4, hvor der er Tale om at give Indenrigsministeren Bemyndigelse til at udarbejde og bekendtgøre en Fortegnelse over Folketingsvalgkredsene, saaledes som de ville blive efter det her foreliggende Forslag. Der er jo den Mangel ved Forslaget, saaledes som det er kommet fra Landstinget, at for Kjøbenhavns Vedkommende indeholder selve Forslaget ikke

ndtømmende Bestemmelser for de Kjøbenhavnske Kredse. For at forstå Forslaget er det nødvendigt at have det Kort, som hører til Landstingsudvalgets Betænkning; men det er jo lige saa klart, at dette Kort vil være en bindende Regel for Ministeriet med Hensyn til at bestemme Grænserne for de Kjøbenhavnske Folketingsvalgkredse. Ministeriets Arbejde vil kun blive formelt og ikke saa nogen reel Betydning med Hensyn til Bestemmelse af Kredse; men selvfølgelig, vil man her i Folketinget gøre Forslaget saaledes om, at der kommer i selve Forslaget bestemte Angivelser af Folketingsvalgkredsene i Kjøbenhavn, kan Ministeriet jo ikke have det mindste derimod at indvende.

Beth-Øspensen: Jeg skal ikke, som ærede Medlemmer, der allerede have talt, begynde med, under Henviisning til Sagens tidligere Behandling, at sige, at jeg vil tale særlig kort; jeg skal ganske vist gøre mig Umage for at gøre det saa kort som muligt, men det kan dog nok være, at mit Foredrag bliver noget mere omfattende end de Herrers, som allerede have talt. Det er ret naturligt, da jeg hører til de Medlemmer, som ikke tidligere have deltaget i nogen Forhandling og Afstemning over dette Spørgsmaal og derfor muligvis nok kan have noget afvigende Anskuelse fra, hvad der ellers har været den almindelige Mening om denne Sag.

Jeg vil straks sige, at hvad der har bevæget mig til at bryde Tavsheden i denne Sag er ikke Kærlighed til Forslaget hverken i den foreliggende Skikkelse, eller som det oprindelig var foreslaet. Jeg kan ikke se rettere, end at Forslaget hverken tilfredsstiller de Fordringer, som Retfærdigheden maa stille, og heller ikke dem, Grundloven stiller. Hvad den grundlovmæssige Side af Sagen angaar, kan jeg i alt Fald for meget væsentlige Punkters Vedkommende i alt væsentligt slutte mig til den Betænkning, som i Landstinget blev afgiven af det Udvalgs Mindretal, som foreslaar Sagen standset ved Overgang til 3de Behandling. Jeg kan ikke se rettere, end at der — saaledes som det gøres gældende i denne Betænkning — ikke i § 32 ligger nogen Fordring om, at Indbyggerantallet i Valgkredsene skal være lige stort, men at det tværtimod har været Grundlovens Giveres Mening, at der ved en Valgkredsfordeling var væsentlig andre Hensyn at tage end netop Hensynet til Folketallet. Det synes jeg ogsaa bevises tydeligt nok deraf, at allerede den første Valgkredsinddeling, som det er blevet oplyst, viser en Forskellighed i Indbyggerantallet af indtil 70 pCt. Naar man nu ved, at denne